

தேவன் எதைக் காணப் போகிறார்

செய்தி: கர்த்தருடைய சரீரம் இன்னதென்று
நிதானித்து அறிதல், 59-0812

14-9 அது தேவனாக இருந்து, நீங்கள் பகுத்தறிதலைப் பெற்றிருப்பீர்களானால், நாம் - நீங்கள் அதில் உங்கள் இருதயத்தை வைக்க வேண்டும். அலுவலில் ஈடுபடுங்கள், வெறுமனே சென்று, “ஆமாம், நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன். அது சத்தியம் தான். அது நல்லதே. ஆமென்” என்று கூறி விட்டு வீட்டிற்குப் போகாதீர்கள். வேலைக்குச் செல்லுங்கள். நீங்கள் பகுத்தறிதலைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். வெளிச்சமுள்ள போதே அலுவலில் ஈடுபடுங்கள், ஒருவரும் கிரியை செய்யக் கூடாத இராக்காலம் வருகிறது. நமக்கு ஒரு திறந்த வாசல் இருக்கும் போதே கிரியை செய்யுங்கள். நாம் இவ்விதமான கூட்டங்களைக் கொண்டிருக்க முடியும் போதே அலுவலில் ஈடுபடுங்கள். நம்முடைய அன்பார்ந்தவர்களை உள்ளே கொண்டு வாருங்கள். அவர்களை சுவிசேஷத்திற்குள் கொண்டு வாருங்கள். நம்முடைய நண்பர்களை - நம்முடைய அண்டை வீட்டாரை கொண்டு வாருங்கள். தேவன் அந்த ஜனங்களுக்காகவும் மரித்தாரே, நம்முடைய கரங்களில் இரத்தம் சொட்டுவது வரை வேலை செய்யும்படிக்கு நாம் அவர்களைக் குறித்து போதுமான அக்கறை கொண்டிருக்க வேண்டும். நாம் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்றால், நாம் வெறுமையோடே தான் வருவோம்.

15-1 இங்கே மேலே கென்டக்கியின் மலைப்புறத்தில் சமீபத்தில் மரித்துப் போன அந்த சிறு பெண்ணைப் போன்று, அது நீண்ட காலங்களுக்கு முன்பு நடந்த காரியமாகும். அங்கே ஏறக்குறைய எட்டு பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஏறக்குறைய நடுவிலுள்ள ஒரு சிறு பெண் இருந்தாள், அவளுக்கு ஏறக்குறைய 12 வயதாக இருந்தது, அவளுடைய சகோதரிகளும் சகோதரர்களும் மிகவும் சோம்பேறிகளாய் இருந்தார்கள், அவர்கள் எதுவுமே செய்வதில்லை, அவளுடைய தாயார் பயங்கரமான காசநோயினால் படுத்த படுக்கையாகி மரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மற்றவர்கள் சோம்பலாய் சுற்றித் திரிந்து கொண்டும், விளையாடிக் கொண்டும், நீச்சலடிக்க போய்க் கொண்டும் இருந்த நேரத்தில், துடைத்தல், சமைத்தல், கழுவுதல், அவளுடைய தாயாரைக் கவனித்துக் கொள்ளுதல் ஆகியவைகளை அந்த சிறு பெண்ணே செய்தாள்.

கடைசியில் அவளுடைய தாயாரும் மரித்தார்கள், அதன்பிறகும் அச்சிறு பெண் தொடர்ந்து வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் வேறு யாரும் வேலை செய்வதில்லை. அவள் வேலை செய்தாள், வேலை செய்தாள், இறுதியாக அதிக அச்சம் கொள்வதால் ஏற்படும் வியாதியால் (dreaded disease) தாக்கப்பட்டும், ஊட்டச்சத்தின்மையாலும், அவளுக்கு சாப்பிட போதுமான ஆகாரங்கள் இல்லாமலும், மற்ற காரியங்கள் இல்லாமலும், அந்த சிறு பெண் பலவீனமடையும் வரை வேலை செய்தாள். அவள் மரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

15-3 ஏதோவொரு ஞாயிறு பள்ளி ஆசிரியை அவளிடம் வந்து, “நீ ஒரு கிறிஸ்தவளா?” என்று கேட்டாள்.

இவள், “ஆம், நான் கிறிஸ்தவள் தான்” என்று பதிலுரைத்தாள்.

அவள், “நீ எந்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவள்?” என்று கேட்டாள்.

அதற்கு இவள், “நான் எந்த ஸ்தாபனத்தையும் சேர்ந்தவளல்ல” என்று கூறினாள்.

“அப்படியானால், நீ உலகத்தில் என்ன செய்தாய் என்று என்னிடம் சொல், நீ இயேசுவைச் சந்திக்கப் போகிறாயே. நீ அவருக்கு எதைக் காண்பிக்கப் போகிறாய், நீ எந்த சபையைச் சேர்ந்தவள் என்று அவரிடம் காண்பிப்பாய்?” என்று கேட்டாள்.

இவள், “நான் வெறுமனே அவருக்கு என்னுடைய கரங்களையே காண்பிப்பேன். அவர் புரிந்து கொள்வார்” என்று பதலளித்தாள்.

இப்பொழுது, இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது போன்ற கூட்டங்களை நாம் காணும் போது, அவர் நம் எல்லார் மேலும் அதைத் தான் நோக்கிப் பார்க்கப் போகிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர் நம்முடைய கரங்களைப் பார்த்து, நாம் அதைக் குறித்து என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கப் போகிறார்: ஆவிக்குரிய பகுத்தறிதல், கர்த்தருடைய சரீரம் இன்னதென்று நிதானித்து அறியாதிருத்தல்.

